

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO
ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI
SEKRETARZ STANU
Włodzimierz KARPIŃSKI

Warszawa, dnia   marca 2013 r.

BM-ZPO-0717-16/2013

Pan Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w odpowiedzi na pismo o sygnaturze BPS/KU-034/285/2/13 z dnia 6 lutego br., dotyczące inicjatywy ustawodawczej w zakresie projektu ustawy o petycjach (druk senacki nr 285) poniżej przedstawiam opinię Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji w przedmiotowej sprawie:

Przepis art. 3 ust. 2 pkt 1 projektu przewiduje, że oprócz miejsca zamieszkania (siedziby) składającego petycję, zobowiązany byłby on wskazać adres do korespondencji. Zaproponowane rozwiązanie różni się od istniejącego w Kodeksie postępowania administracyjnego w zakresie skarg i wniosków, który nie przewiduje obowiązku podawania zarówno adresu zamieszkania jak i adresu do korespondencji i powoduje niepotrzebne, niczym nieuzasadnione, zróżnicowanie obowiązków wnoszących petycje w stosunku do wnoszących skargi i wnioski.

Całkowicie zbędne wydaje się nałożenie tego obowiązku na osoby i podmioty, w interesie których zostanie wniesiona petycja (art. 4).

Projektodawca określając podmioty rozpatrujące petycje posługuje się niejednorodną terminologią, a wspomniane rozbieżności występują nawet w obrębie tego samego przepisu projektu. W art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 3, art. 8 ust 2 i 3, pojawia się sformułowanie „adresat petycji”, w innych przepisach – art. 8 ust. 1, art. 9, art. 10, art. 13 ust. 2, art. 14, art. 18 - „organ rozpatrujący”, zaś w art. 13 ust. 1 , ust. 3 i ust. 4 - „rozpatrujący petycję”.

Negatywnie należy ocenić, przyjęte w art. 12 ust. 3 projektu, automatyczne przedłużenie terminu rozpatrzenia petycji nawet o 3 miesiące (łącznie do 6 miesięcy). Powstaje wątpliwość, czy w takim przypadku znajdzie zastosowanie art. 237 § 4 k.p.a.

Przepisy art. 17 ust. 2 oraz art. 18 projektu nie określają, co ma być przedmiotem informacji o rozpatrzonych petycjach, co w konsekwencji może spowodować różne rozumienie i wykonywanie obowiązku określonego w powyższych przepisach.

Skoro projektodawca zdecydował się uregulować problematykę petycji w ustawie odrębnej od Kodeksu postępowania administracyjnego, to negatywnie należy ocenić odesłanie do odpowiedniego stosowania k.p.a., zawarte w art. 19 projektu. Takie rozwiązanie jest nieczytelne, ponieważ następuje kaskadowe odesłanie, co może rodzić poważne wątpliwości, który przepis k.p.a., dotyczący skarg, a który (dotyczący wniosków) i w jakim zakresie, będzie miał zastosowanie do petycji.

Z
p
u
m
i
n
i
s
t
r
o
n
y